

KÜRTÖS

XX. évfolyam 12. szám

Közéleti havilap

2022. december

Ára 0,50 EUR

KÉSZÜLŐDÉS – FÉLELEM NÉLKÜL

Az ünnepek közeledtével mintha az idő is lelassulna, az emberek jobban magukba fordulnak, családjuk felé, és talán kevésbé törődnek a világ dolgaival. Az adventi időszak és az azt követő ünnepnapok (nagykarácsony, kiskarácsony) szinte köteleznek minket arra, hogy elgondolkodjunk az évben viselt dolgaikról. Számot vessünk jó gazda módjára, hogyan végeztük dolgainkat, megbízatásainknak, feladatainknak maradéktalanul eleget tettünk-e, gyarapodtunk-e jóban, erkölcsben, lélekben, vagy talán mélyebbre süllyedtünk a rosszban. Véteztünk-e magunk, embertársaink ellen gondolatban, szóban, cselekedetben és mulasztásban. Ugye ismerős? Eltelt egy év, ahogyan életünk kiteljesedik, úgy kerülünk egyre közelebb az elmúláshoz is. Elszámolás, elszámoltatás nélkül nem ússzuk meg sem a földi létet, sem a túlvilágit, akár hiszünk benne, akár nem. Neumann János matematikus, a számítógép atyja, a valószínűségszámítás mestere erre a következtetésre jutott: „Ha úgy élek, mint Krisztus tanácsolja, abból bajom nem lehet akkor sem, ha nem igaz a feltételezés, de ha igaz, és nem úgy élek, ahogy az Evangélium tanítja, abból óriási bajom lehet.” Az idő ellenünk dolgozik, jóban és rosszban egyaránt. Számvetés után, tudatosítva, hogy tovább kell lépünk, tegyük meg ezt felszabadult lélekkel, hogy az elkövetkezendő hétköznapijainkat felszabadultabban, megújuló lélekkel, új reménységgel kezdjük el.

A lap szerkesztőségében is megtesszük ezt a számadást. Erre kötelez minket az elmúlt 20 év, a lap olvasótáborra és a tisztesség, hogy mindent megtegyünk azért, hogy az újság a jövőben is megjelenhessen, az anyagi lehetőségekhez mérten megújulhasson.

Ami a Csemadok-családunkat illeti, megéltünk már szebb napokat is. Az utóbbi három év nagyon felhígította tevékenységünket, tehát van min elgondolkodnunk, és számba venni lehetőségeinket. Ha úgy látjuk, hogy még nincs minden veszve, és miért is lenne, akkor össze kell szednünk magunkat egyénileg is, és közösségileg is. Ez fogja majd megmutatni, mennyire leszünk alkalmasak arra, hogy magyarságunkat jobban megéljük ebben a régióban is, és a nagycsaládban is. A legutolsó választások eredményei már némi reményre adhatnak jogot, ha ezt az „öntudatra” ébredésünket megtartjuk a jövőben is. Az elmúlt évtizedek, beleértve az idei évet is, bebizonyították, hogy csak magunkban, egymásban bízhatunk. Ha nem hagyjuk magunkat lekenyerezni a viszonylagosan „olcsó jóléttel”, és csak elvárni dolgokat, akkor nekünk is le kell tennünk valamit az asztalra. Azt már régóta tudjuk és meg is tapasztalhattuk, hogy mindenért, aminek számunkra értéke lehet, meg kell küzdenünk a magunk módján. Ebben nekünk sajnos nem fog segíteni senki, és nem is várhatjuk el. Mint tapasztalhatjuk, a többségi társadalom tagjaitól sem, egészétől sem. Ébredjünk hát egészséges öntudatra, és testvéri szeretettel segítsük egymást, nem mások ellen, hanem önmagunkért.

Balogh Gábor

Aranyosi Ervin:

Legyen minden nap karácsony...

Legyen minden nap karácsony,
minden óra a szereteté.
Legyen Béke a nagyvilágon.
Legyen a szíved mindenkié.

A mosolyod legyen a hírnök,
és bátran nyújtsd a kezed,
Szálljanak el a gondfelhők,
fújja világgá szereteted.

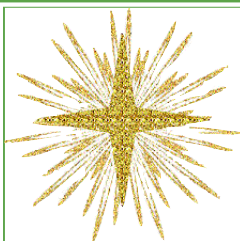
Legyen végre az egész világunk
egy hatalmas nagy család,
és öltöztessünk fel, amerre járunk,
minden élő fenyőfát.

És égjen a házunkban adventi gyertya,
és sohase aludjon el,
mert Hitnek, Békének s a Szeretetünknek
örökké élnie kell!

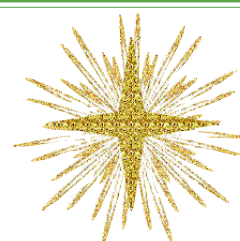
A remény lesz benned az útmutató,
az iránytű szemed elé,
Bárhová mész, bármerre indulsz,
az utad a szereteté.

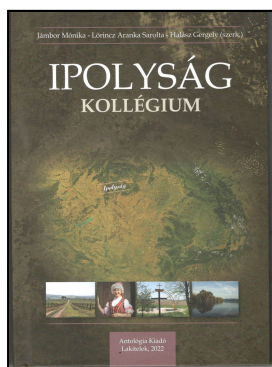
A boldogság legyen örökös vendég,
s az ország egy nagy család.
Ha szeretetünkkel gazdaggá tennénk,
olyan szép lenne ez a világ.

Legyen minden nap karácsony,
minden óra a szereteté.
Legyen Béke a nagyvilágon.
Legyen a szíved mindenkié.

*Hogyelemteljes karácsonyi ünnepeket
és mindenkinek szeretetben gazdag,
boldog, békés új évet
kíván a Kürtös szerkesztősége!*

Ipolyság Kollégium

Az Országgyűlés 2012 tavaszán fogadta el a magyar nemzet értékeiről és a hungarikumokról

szóló törvényt. Ennek alapján a külhoni és hazai magyar értéktár bővítését segíti a Lakitelek Népfőiskola értékfeltáró programja. Ennek keretében lett megszervezve az Ipolyság Kollégium. Két alkalommal, 2022 májusában és októberében szervezték meg az egy-egy hetes helyszíni kutatómunkát, feldolgozások eredményeit tartalmazza az új kiadvány. Az értékfeltáró munkában 9 egyetemi hallgató, tanáraik és a Martosi Népfőiskola képviselői mellett helyi kutatók, segítők is részt vettek. Ez a 29. stációjuk volt, melyben az Alsó-Ipoly mentét vették górcső alá. A terepmunka 35 települést foglalt magába Helembától egészen Nagycsalomjáig. Összesen 273 család életébe nyertek bepillantást. Minden általuk vizsgált település egy-egy színes, tartalmas értéktelített fejezet formájában felbukkan a könyvben.

A könyv tartalmával kapcsolatban van néhány észrevételem. Az „Ipolyság Kollégium” elindításakor a kiadott tájékoztató szerint minden helységben kérték a helyi vezető kiválasztását. Fontosnak tartották, hogy a helyi vezető olyan személy legyen, aki ismeri a települést, ott lakó embereit, és rendelkezik gépjárművel. Továbbá ki kellett választania 8-12 alanyt, akikhez el kellett juttatnia a kutatókat, akik mintegy 30 kérdésből álló interjút készítettek az interjúalanyokkal. Gondolom, ez mindenütt e sablon szerint történt. A könyv oldalainak lapozgatása közben azonban hiába kerestem legalább egy olyan összefoglalót, amely áttekintést adott volna a kérdőívben feltett kérdésekről-válaszokról falvakként, sőt az interjút adó alanyok többségének a neve sem került bele a könyvbe. Annnyit mindenesetre megérdemelték volna, hogy legalább nevüket, életkorukat feltüntették volna. Most ilyen esetben egy helyi vezető milyen indoklást találjon ki rákérdezésük esetén? Azt természetesen veszem, hogy a terjedelem határt szab, de szerintem a bekerült témák válogatásában és terjedelmükben is voltak rezervák. Jó lenne erre figyelni a következő sorozat elindításánál.

Elnézést kérek, nem a könyv megalkotásának céljait vonom kétségbe, sem azokat, akik tartalmán dolgoztak, csak azoknak a figyelmét akartam felkelteni, akik megszabták a tartalmát, hogy mi kerüljön bele.

Az elkészült könyvet december 11-én Ipolyságon mutatták be a kutatók, és maga Lezsák Sándor, a Lakitelek Népfőiskola vezetője a Hungarikum Bizottság tagja adta át a nyilvánosságnak, az érintett falvak képviselőinek. A könyv nem kerül árusításra, de akit érdekel, az megtekintheti az adott községi hivatalokban. A Nagykürtösi járás érintett falvai: Csáb, Inám, Ipolybalog, Ipolyhídvég, Ipolykeszi, Ipolynagyfalu, Ipolynyék, Ipolyszécsényke, Kelenye, Lukanénye, Nagycsalomja, Terbegeg.

Balogh Gábor

Gloria Victis 1956 – csábi szemmel

Idén októberben a csábi alapiskola magyar tagozatának öt tanulója és egy tanára vehetett részt a Rákóczi Szövetség immáron hagyománnyá vált rendezvényén, a Gloria Victis 1956 című nagyszabású eseményen. A filmvetítést és egyéb délelőtti programokat, a szabadidőben megejtett rövidke városnéző túrát követően került sor a nap fénypontjának is nevezhető fáklyás felvonulásra.

A Műegyetem előtti térről – Gulyás Gergely miniszter úr beszédének meghallgatása után – az egészen a Bem rakpartig tartó menet alatt a diákok égő fáklyákkal vonulhattak fel, felidézve ezzel a hatvanhat évvel ezelőtti események fontos mozzanatait és kulcsspillanatait; mindeközben meg is csodálhatták a magyar főváros egyedülálló szépségét. Felemelő volt tapasztalni az anyaországi és külhoni magyar diákok közti eszmecsereket, ezzel is erősítve az összetartozás eszméjét és érzését.

A Bem-szobornál tanúi voltunk Potápi Árpád államtitkár úr beszédének, aki gondolataival emlékeztette a diákságot annak központi szerepére az '56-os eseményeket illetően.

A Himnusz lecsengését követően beszálltunk az autóbuszunkba, és egy rövidke plázázás és gyorsétermelés után indultunk vissza szeretett falunkba, Csábra. Nagy köszönet illeti meg elsősorban a sofőrünket, Tóth Henrik polgármestert és feleségét, akiknek köszönhetően eljutottunk (szellemi) fővárosunkba, és társaságukban vidámabban telt a napunk, de nagy hálával adózunk diákjainknak is, akik példás viselkedésükkel méltón képviselték és ezáltal a jó hírnevét öregbítették iskoláknak.

Jó emlékekkel, szellemi feltöltődéssel, viszont testi kimerültséggel tértünk haza, de jövőre – ha ismét lesz megemlékezés – szintén jelen szeretnénk lenni!

-mf-

Alapszervezetek szakmai találkozója

A Csemadok szervezeteinek tisztségviselői önkéntes alapon végzik tevékenységüket, és időnként váltakoznak. Mivel főleg az adminisztráció területén az előírások időnként változnak, és a törvényességet is be kell tartani, nem árt időközönként az ezen munkát végző személyek részére megfelelő tájékoztatókat tartani, főleg azért, mert sok közöttük az „amatőr”, és nincsenek ezirányú tapasztalataik. A tájékoztatás szükségessége vonatkozik a Csemadok szerepére, tevékenységére, a civil társadalom működésére, feladataira, lehetőségeire is. Egy áttekinthető képet adni a mit, miért, mikor és hogyan kérdésekre, melyek egy komoly munka elvégzéséhez okvetlen szükségesek.

Ezen gondolatok mentén és igényből kiindulva szerveztük meg a Nagykürtösi járásban alapszervezeteink tisztségviselőinek kétnapos szakmai találkozóját november 18-19-én. Előadóknak olyan személyeket kértünk fel, akiknek ezen a téren van kellő gyakorlatuk és ismereteik, tehát nemcsak elméleti tudással rendelkeznek. Ezek voltak: Tokár Géza politológus, a Szlovákiai Magyarok Kerekasztalának szóvivője, Nagy Anikó, a Csemadok Országos Ellenőrző Bizottságának elnöke, Neszméri Tünde, országos elnökségi tag, az ifjúsági program felelőse, Kiss Beáta, országos elnökségi tag, a szórványprogram felelőse, Görföl Jenő, a Csemadok titkára, Takács Ottó, a Szlovákiai Magyar Művelődési Intézet igazgatója, a Csemadok gazdasági felelőse, Balogh Gábor, a Felvidéki Értéktár Bizottság tagja. Az érintett témakörök jelszavakban: a civil szervezetek jelen-

tősége a Felvidéken; a Csemadok adminisztrációja; Ifjúsági program, szórványprogram; a Csemadok és a Művelődési Intézet tevékenysége és kapcsolata; az Értéktár Bizottságok működése. A szakmai tanácskozás végén megtartottuk a területi választmány őszi ülését is.

Ezen az ülésen megtárgyaltuk a tavaszi ülés óta eltelt időszak eseményeit, az évi programnak a teljesítését, előterjesztettük a 2023-as évre az új programjavaslatot, az évváró gyűlések megtartásának időrendi javaslatát, továbbá az alapszervezetek részére kidolgozott

javaslatot a rendezvényi lehetőségek megtartására – figyelembe véve a 200-as születési évfordulókat 2023-ban, amelyek minket közelebbről is érintenek (Petőfi Sándor, Madách Imre, Ipolyi Arnold és a Himnusz születése), valamint az egyes jeles napokat, így március 15., június 4., augusztus 20., október 6. és 23. Az ülés egyik pontja új elnökségi tag megválasztása volt Végh Viktória (Bussa) személyében. Az ülés határozatok elfogadásával zárult.

Balogh Gábor

ADVENTI VÁSÁR ÉS GYERTYAGYÚJTÁS

A Csemadok Ipolyhídvégi Alapszervezete 2022. november 26-án, advent első hétfőjén ismét megszervezte a már hagyományossá vált adventi vásárt a templom előtti téren. A vásáron több helyi és környékbeli településről érkező kézműves kínálta karácsonyi ajándéknak szánt portékáját. A vásár szervezői mindent megtettek, hogy az idelátogatók részére meghitt adventi hangulatot teremtsenek. A karácsonyi dallamok alatt melegítőként káposztalevest, forralt bort és teát fogyaszthattak a vásárlók, nézelődők.

Az esti órákban a lurdés-i barlangnál folytatódott a program, ahol a falu plébánosa, Gyurász Pál atya adventi várakozásról szóló gondolatait osztotta meg a hallgatósággal, majd a legkisebbek karácsonyi verseket adtak elő, közben gitáros kísérettel énekek hangzottak el. A nap záró részében az első adventi gyertya meggyújtására került sor.

-czm-

ADVENTI KONCERT

December 4-én, advent 2. vasárnapján Ipolyszécsénykén szép zenés-verses összeállítással hangolódunk a karácsonyra. Az ipolynagyfalui előadók jóvoltából családias légkörben hangzottak el a szebbnél szebb énekek, versek. A csoportot Tóthné Abelovszky Marika irányította. Az összejevetelt megtisztelte jelenlétével a lelkiatya, György Ferenc és az új polgármester, Bariencik Zdeněk is. Az utolsó adventi vasárnapon, vagyis 2022. 12. 18-án a helyi Rózsaszírom csoport délután éneksokorral folytatja a karácsonyra való hangolódást. A program a Falumúzeum előtt lesz, ahol mindenki megcsodálhatja a felállított betlehemet is.

-km-

A XVI. Balassi-kardszentelő

Egy meghitt szép eseményre került sor december 13-án, kedden a Balassák egykori fészkeben, Kékkőben, a vár Szent Anna-kápolnájában. A Balassi Kard Művészeti Alapítvány szervezésében, és a visegrádi Szent György Lovagrend Felvidéki Nagypriorátusa támogatásával, először a Felvidéken, a XVI. Balassi-mise keretén belül megszentelésre került az a két kard, melyet majd 2023-ban Budapesten nyújtanak át egy magyar költőnek és egy amerikai műfordítónak. A Balassi Bálint-emlékkard

irodalmi díj, alapítója Molnár Pál, amely a magyar líra élvonalába tartozó, európai szellemiségű költőket, valamint a magyar költészetet – köztük Balassi Bálint verseit – fordító idegen anyanyelvű külföldi irodalmárokat tünteti ki. Maga a díj egy középkori mintára kovácsolt végvári szablya, amelyet kitüntetésként az arra érdemes költőknek adnak át. A szablyát a bonyhádi Fazekas József

Balassi-érmes kardkovács, a díszokleveleket pedig a Balassi-érmes Vincze László szentendrei nyomdász készíti kezdettől fogva. 2002 óta a világhírű Herendi Porcelánmanufaktúra Zrt. egy erre a célra készített Balassi-szoborral is megajándékozza a költőket. 2006 óta a Molnár Pál által elindított „Balassi-kard” védjeggyel ellátott bort is kapnak az érintettek, utalva a „Jó borokkal töltött aranyos pohárok járjanak mi közöttünk” verssorra. A díjat évről évre odaítélő testületnek a díjazottak is tagjaivá válnak. A díjat hagyományosan a budai Gellért Szálló gobelintermében február 14-én, Bálint napján adják át az itt tartott átadási ceremónián, ahol a mindenkor honvédelmi miniszter engedélyével eddig tizen-négyszer szerepeltek a 32. Budapesti Ör- és Díszszed, később a Támogató Dandár, legújabbán pedig a Magyar Honvédség-Budapesti Helyőrség Dandár katonái, így ez az irodalmi ünnep az európai katonai hagyomány részévé is emelkedett. Mindezekben nagy érdeme van Molnár Pálnak, aki mindezeket kezdeményezte, és tevékenykedett végrehajtásukban.

A kékkői vár kápolnájában Nagy András udvardi esperesplébános szentelte meg a két szablyát a 16 órakor kezdődő szentmise keretén belül Parák József püspöki helynök (Ipolynyék) és a

helybéli plébános, Baláz Jozef segítségével. A szentmisén részt vett Molnár Pál alapítványi elnök, Ing. Mária Bednárová, Kékkő polgármestere, Helena Ferencová múzeumigazgató, a visegrádi Szent György Lovagrend tagjai dr. Csámpai Ottó Felvidéki Nagyprior vezetésével és a város érdeklődő lakói, így a kis kápolna majdnem megtelt a zord hideg ellenére. Mint Molnár Pál elmondta, Balassi költészete közös európai érték, irodalmi kincs napjainkban, a szertartás pedig a keresztény összetartás élményét adta a résztvevőknek, embereket hoz közel egymáshoz, barátságokat alakít ki, közösségeket alkot. A szertartáson a Misztrál együttes adott zenei szolgálatot dallamba öltöztetett Balassi-versek éneklésével. Az istentisztelet után a vár múzeumában fogadáson köszöntötték a

résztvevő szlovák és magyar híveket, vendégeket. A szervezők köszönetét szlovákul dr. Csámpai Ottó fejezte ki, főleg a múzeum igazgatója és munkatársai felé, valamint a helyi plébános atyának a nagyfokú segítségükért és előzékenységükért, mellyel minden nehézségen úrrá tudtak lenni, és segítettek kialakítani a szakrális irodalmi rendezvény létrejöttét.

A fogadáson résztvevők egyúttal megtekinthették a Balassi Bálint-emlékkiállítás termeit is. Régióink, Kékkő városa és maga a vármúzeum is egy tartalmas, nagy horderejű eseménnyel lett gazdagabb.

Balogh Gábor

Szívvél-lélekkel terjesztette a KÜRTÖST

Lapunk megjelenésének első éveiben a járási székhelyünkön élő magyarokhoz nemigen jutott el a KÜRTÖS, mert nem találtunk olyan helyet, ahol megvásárolhatták volna az újságot. Szerencsénkre a Csemadok Nagykürtösi Alapszervezete tagjai közül találtunk egy olyan embert, személy szerint Pažitka Józsefet, aki elvállalta a lap terjesztését, első körben a Csemadok-tagok körében, akik érdeklődtek, és hónapról hónapra megvásárolták lapunkat.

Pažitka József évekig szívvél-lélekkel terjesztette az újságot, az állandó olvasóinknak minden esetben házhoz vitte a KÜRTÖSt, de jó szívvél ajánlotta azoknak a magyaroknak is, akikkel terjesztés közben összefutott az utcán. Találkozásainkkor mindig örömmel újságot, hogy az esetek többségében lapunkból havonta 40 példányszámot is sikerül eladnia. Miután lábai már nem bírták úgy strapát, mint korábban, a megerőltető sok gyaloglás miatt kénytelen volt lemondani az újság terjesztéséről.

Szomorú szívvel értesültünk 2022. november 14-én tragikus hirtelenséggel bekövetkezett haláláról. Köszönjük, Józsi, hogy hosszú évekig ellenszolgáltatás nélkül vállaltad Nagykürtösön lapunk terjesztését. Emléked megőriztük!

A Szerkesztőség

A 80 éves Dráfi Mátyást is köszöntötték a Háy János búcsúelőadásán Nagykörtösön

Újra magyar színházi előadásra kerül sor Nagykörtösön, a helyi kultúrházban november végén. A Szövetség-Aliancia nagykörtösi járási megyei képviselőjelöltjeinek támogatásával a komáromi Teátrum Színház bemutathatta Kodály Zoltán Háy János című daljátékát.

Telt ház előtt léptek színpadra Dráfi Mátyás rendező vezetésével a színészek, énekesek, akikhez a két Komárom kórustagjai csatlakoztak. Közreműködött a bösi Aranykert táncsoport, és az élményt a Dunakeszi Szimfonikus Zenekar Farkas Pál vezényletével fokozta.

Címszerepben Komárom ismert énekművészt, Pfeiferlik Tamást láthattuk, aki végigvezetett minket Háy János utazásain az orosz határtól Franciaországig. Az öreg Háyt Dráfi Mátyás, a Komáromi Jókai Színház örökös tagja alakította. Mellettük győri, budapesti és pozsonyi operaénekesek, énekművészek, többek közt Wurcz Péter, Illés Gabriella és Csizmadia Lilla Kinga vettek részt.

A nagyszabású előadás búcsúzott a közönségtől, hűs helyszínen mutatták be nagy sikerrel. Nagykörtösön is álló vastappsal köszöntö meg a közönség a tájainkon ritkán látható, hallható zenei és színházi élményt.

Régi Anikó, a Szövetség nagykörtösi járási elnöke, valamint a megyei jelöltek, Jámor László, Gömör Lóránt az előadás végén a 80 éves Dráfi Mátyást is köszöntötték a jeles évforduló kapcsán a jelenlévők nevében is.

A Teátrum már több mint 20 éve járja Felvidék falvait. A szünetben és a műsor végén megtekinthető volt az elmúlt évtizedeket bemutató kiállításuk is. A fotókon számos, mára

már népszerű hazai színészt fedezhettünk fel Gál Tamástól Olasz Istvánon át Molnár Xéniáig.

Az előadás tisztelgés volt a magyar népmese, a magyar népdal és Kodály Zoltán életműve előtt. Köszönjük az élményt.

Fotó: Cibulya Márk

Zat'ko Ervin

Adventi koncertsorozat

Advent – a karácsonyvárás talán az év legszebb időszaka. Az adventi koszorúhoz sorra gyűjtjük meg a négy gyertyát, és várjuk a Megváltó születését. Ilyenkor az emberek többsége készülődik az ünnepekre. A nagyfalui női éneklőcsoport tagjai elhatározták, hogy adventi énekekből álló koncertet gyakorolnak be, és minél több helyre viszik műsorukat, hogy minél több embernek tegyék szebbé a várakozás idejét. Vezetőnk, Tóth Mária összeállította a műsort, versek, megzenésített költemények és karácsonyi énekek vannak a repertoárban. Úgy gondoltuk, hogy műsorunkkal meglátogatjuk majd a környékbeli falvakat és a közeli szociális otthonokat.

Szorgalmasan gyakoroltunk, és első fellépésünk advent 1. hetében az Ipolysági Szociális Otthonban volt. Kedves fogadtatásban volt részünk. A bentlakók is szeretettel fogadták műsorunkat, az ismert énekeket még énekelték is velünk. Csodálatos élmény volt számunkra, hogy műsorunkkal közelebb hoztuk számunkra az ünnepvárás jó érzését, és boldog elégedettséggel távoztunk, hogy nem volt hiábavaló az igyekezetünk – örömet szereztünk a bentlakóknak.

Ezután advent 2. vasárnapján Szécsénykén léptünk fel. A szép számú közönség nagy tapsal köszöntö meg előadásunkat. A koncerten részt vett György Ferenc atya, a falu plébánosa és Barienčík Zdeněk polgármester úr is.

A következő vasárnap Ipolyhídvégre utaztunk, és a helyi templomban a szentmise után mutattuk be műsorunkat. A közönség csodálatosan reagált. Odajöttek hozzánk, és köszönték, hogy ilyen szép élményt nyújtottunk számukra. Jelen volt Gyurász Pál lelkiatya is, aki szintén megköszönte, hogy fellépésünkkel hozzájárultunk ahhoz, hogy a jelenlévők ráhangolódjanak a karácsonyi ünnepek lelki megélésére. A szívélyes megvendégelés után lelkiekben feltöltődve indultunk haza.

Az utolsó vasárnapon községünkben fogunk még fellépni, 21-én pedig a Szántói Szociális Otthonban. Remélem, ezek a fellépések is jól sikerülnek, és így elérjük célunkat, hogy az adventi időszakban sok embernek szereztünk jó élményt, és ezzel tettük számukra és persze számunkra is szebbé a karácsonyvárás adventi időszakát.

Kellemes karácsonyi ünnepeket kívánunk a lap szerkesztőségének és minden kedves olvasójának!

Bodonyi Ilona

Honnan származik a Mikulás?

Emlékszem, gyerekkorunkban kétszer örülhettünk a Mikulás érkezésének. Egyszer otthon a „klasszikus“ Mikulásnak, egyszer pedig az iskolában a Téliapónak. Mert a kommunista ideológia igyekezett száműzni a köztudatból a palástban, püspöksüvegben és pásztorbottal ajándékokat osztó Mikulást, helyette a Téliapót futtatta.

Gondolom, ahogy annak idején minket, így a mai gyerekeket is legkevésbé érdekli a Mikulás származása, csak a zsákjában található ajándékcsoomagokra kíváncsiak. Talán a felnőttek közül sem tudja mindenki, hogy honnan is származik a Mikulás. Nos, az ajándékosztó Mikulás eredetileg a katolikus vallású vidékeken Szent Miklósnak, a Lycia római provinciában fekvő Myra város püspökének népies alakja – olvasható a Wikipédiában. Szent Miklós a gyermekek és diákok védőszentje, ezért a későbbi korokban a népi vallásosság hatására kialakult ajándékosztó püspöksüvegű Mikulás előképének és mintájának tartják. A Szent Miklós napi magyar népi hagyományok német hatást tükröznek. A katolikus szent kultuszát a 10. században vitték el Németországba a kereskedők. A középkorban szerepjátékokkal emlékeztek meg Szent Miklós tetteiről.

A modern magyar néphagyomány szerint december 5. éjjelén – december 6. hajnalán a Mikulás meglátogatja a gyermekeket, s ha az elmúlt évben jól viselkedtek, kisebb ajándékokat ad nekik. Ez a népszokás, azaz az ablakba kitett csizmákba ajándékot helyező titokzatos Mikulás-járás körülbelül egy évszázadra tekint vissza.

A Mikulás szó cseh eredetű, maga az ajándékozás szokása pedig osztrák hatásra terjedt el a magyar családoknál.

B.Gy.

NAGYCSALOMJÁRA HINTÓN ÉRKEZETT A MIKULÁS

Ugyanis a rénszarvasok által húzott szánját el kellett raktározni, mivel már hosszú ideje színét sem látjuk hónapok óta, így, december elején. (Sajnos már karácsonykor sem.)

Ráadásul szegény Mikulás az utolsó 2 évben – mivel ő is betartotta a Covid által írt korlátozásokat – gyalog volt kénytelen házhoz vinni az ajándékait. Az idén azonban már a megszokott helyen, a falu piacterén gyülekeztek az apróságok a fenyőfa körül, ahol egy kényelmes fotel várta a kivilágított hintón érkező Mikulást segítőivel, egy angyallal és egy krampuszal együtt. Kellettek is a segítő kezek, hisz közel 100 gyerek várta, hogy megkapja a zsákból előkerülő csomagot, és egy fénykép erejéig beülhessen a Mikulás ölébe. Ha jó megfigyelő vagyok, úgy látszik, Csalomján csupa jó gyerek lakik, hisz nem vettem észre, hogy valaki is virgácsot kapott volna.

A helyi alapiskola pedagógusai és tanulói jóvoltából egy kis adventi vásárrban is részünk volt. A polgármester, Pásztor Roman a képviselő-testület tagjaival együtt forró teával és forralt borral kínálta az összegyűlteket, miközben szebbnél szebb karácsonyi dalok szóltak. Köszönjük nekik, hisz újra egy kellemes, örömteli eseménynek lehetünk részesei.

V.Zs.

Lovas hintón érkezett a Mikulás

I n á m b a n
immár hagyomány, hogy december 6-án lovas hintón érkezik a gyerekek által várva várt Mikulás. Így volt ez idén is,

és a helyi önkormányzat jóvoltából minden gyerek szép ajándékcsoaggal térhetett haza a Mikulás-váró összejövetelről.

December 16-án karácsonyi kézműves-foglalkozást tartottak helyi óvodában. Két nappal később pedig karácsonyvárosi ünnepségre került sor helyi kultúrházban, ahol az óvodások és kisiskolások ünnepi műsorát követően megvendégelték az ünnepség résztvevőit.

Autón járt a Mikulás

Kőkesziben s z é p e n
kivilágított személykocsin közlekedett a Mikulás. Pixiádes László polgármester elmondta,

hogy bizony sok ház előtt kellett megállnia a „mikulásautónak“, hiszen 41 Mikulás-csomag került kiosztásra a gyerekeknek 15 éves korig.

Házhoz ment a Mikulás

F a g y a s
M a r c e l,
Ipolyvarbó polgármestere arról tájékoztatta lapunkat, hogy a faluban december 5-én este járt a Mikulás, beko-

pogva a gyermekes családokhoz. A helyi képviselő-testület tagjai is megfelelő „szerelésben“ elkísérték házról házra az ajándékosztó Mikulást.

A kultúrházba ment a Mikulás

L u k a n é -
nyében a helyi kultúrházban izgatottan várták a gyerekek az ajándékcsoaggal érkező Mikulást.

Összeállította: Bodzsár Gyula

Ipolybalogon is járt a Mikulás

Ipolybalogon az idén is a falu főterén került sor a Mikulás-napi ünnepségre.

Ahogy az előző években, ezúttal is a helyi önkormányzat szervezésének köszönhetően valósult meg az ünnepség.

Idén is sok gyermeknek csaltunk mosolyt az arcára. A napot kézművesprogrammal kezdtük: mézeskalácssütéssel, azok kidíszítésével, valamint rajzolással, kifestőzéssel, majd a nap végén érkezett kisvonaton a meglepetés, a Mikulás. A gyerekek egyesével mehettek a Mikuláshoz, aki édesség-csomaggal jutalmazta őket, valamint lehetőség volt fotózásra is, azt követően pedig a gyerekek kedvükre vonatozhattak.

A falu apraja-nagyja sem távozott ajándék nélkül, hiszen finom gulyás, forró tea és csoki, forralt bor és az elmaradhatatlan kürtöskalács várta őket.

Lenický Anett

Mikulás-est Ipolyhídvégen

A Csemadok helyi alapszervezete az előző évekhez hasonlóan az idén is gondolt a faluban élő gyerekekre 15 éves korig. Szent Miklós előestéjén a csengőszó jelezte a Mikulás érkezését, a gyerekek nagy öröme. Közel 90 gyerek türelmesen várakozva, verssel, énekkel igyekezett meghálálni a Mikulás fáradozását, aki a zsákból előkerült csomaggal viszonozta a gyermekek szeretetét.

-czm-

Mikulás az ipolynyéki iskolában

December 4-én a Balassi Bálint Alapiskolába is ellátogatott a Mikulás. A Szülői Szövetség jóvoltából minden gyerek kapott ajándékcsoomagot a Mikulástól és ezen felül kedves, biztató szavakat. Ezúttal a krampuszt otthon hagyta, és virgácsot sem osztott senkinek! Ilyen jók voltak a gyerekek?!

-mt-

Fergeteges színház és bőkezű Mikulás várta a kicsiket, nagyokat Csábon

Parádés színházi előadás, a jó öreg Mikulás és kísérői, valamint sok-sok ajándékcsoomag várta a kicsiket, nagyokat Csábon. Több év kihagyás után végre újra együtt ünnepelhették a községben a Mikulás érkezését.

Hétfő délután teljesen megtelt az alapiskola közösségi terme, ahol ünnepi programmal készültek a szervezők, a Csemadok Csábi Alapszervezete, az idén 750 éves Csáb község és a helyi alapiskola vezetősége. Folytatódott a Csábi Színházi Esték sorozat, melynek keretében a kitűnő Ex Libris Díjas Csavar Színház mutatta be az Asszooony! – A buták versenye című interaktív meseelőadását a Kisebbségi Kulturális Alap támogatásával.

Főszerepben a Jászai Mari-díjas és Dosky díjas Gál Tamás színművész, a Komáromi Jókai Színház igazgatója és felesége, Kiss Szilvia színművésznő volt látható. Hozzájuk csatlakoztak a körülöttük lévő gyerkőcök, olykor óvodások vagy épp a felső tagozatosok. A zenei aláfestéshez Lakatos Áron fiatal hegedűs járult hozzá.

A díszletes, kosztümös, zenés, táncos előadás a kicsiknek vidámságot és jó kedvet csinált, nagyoknak pedig gyógyírként is szolgált, hisz rendkívül humoros megközelítésben mutatták be a férfi és nő olykor bonyolult kapcsolatát.

Az előadás végén a színészek és a közönség közös énekléssel hívta elő rejtekéből a Mikulást és kísérőit, az angyalt és az ördögöt. Ők sem jöttek üres kézzel, ajándékcsoomagokat adtak át az összegyűlt gyerekseregnek mindenki nagy öröme.

Az estét hangulatos ünnepi zene zárta finom forralt bor, tea és édesség kíséretében.

Zat'ko Ervin

Ipolykeszire is ellátogatott a Mikulás

Vasárnap estefelé járt az idő, amikor kis falunk lakosai a kultúrház elé érkeztek az ünnepi dalok hallatára.

A gyermekek izgatottan várták, és énekszóval hívogatták a Mikulást, aki meg is érkezett hozzájuk egy manósegéd kíséretében.

Hangulatos zene mellett a feldíszített színpadon kicsik és nagyok beszélgethettek, fényképet készíthettek, és átvehették csomagjaikat. A legkisebbek sem maradtak ki, őket szüleik karon vitték a Mikuláshoz. A hideg idő ellenére az est jó hangulatban telt el, volt meleg tea és forralt bor is egyaránt, köszönhetően a szervezőknek, a helyi képviselő-testület tagjainak és a segítőknek. Öröm volt látni, hogy fiatal és idős együtt, szeretetben ünnepelt. Ez az esemény is közelebb hozta falunk lakosait egymáshoz. Kell ennél több a karácsonyi várakozás idején?

Urbancsik Mária

20 KÜRTÖS

Havilapunk egy újabb mérföldkőhöz érkezett. Két évtizedes fennállása alatt sok mindent megéltünk, átéltünk, megküzdöttünk különböző jogos vagy általunk jogtalannak ítélt elvárásokkal, megküzdöttünk saját magunkkal. Közben az a pár ember, aki a kezdetektől kitartott és „túlélte” a húsz évet, továbbra is elszánt a folytatásban, amennyire ezt majd az olvasók, az anyagi források lehetővé teszik. Felkértük őket, hogy a Kürtös havilap megjelenésének decemberben betöltendő 20-ik évfordulója alkalmából írják meg benyomásaikat, meglátásaikat, értékeljék az eltelt időszakot, és fejtsék ki javaslataikat, melyeket ebben az ünnepi számban az alábbiakban közzé is teszünk.

Balogh Gábor, a Kürtös felelős kiadója

Húsz évvel ezelőtt az a maroknyi csapat, aki összefogott egy olyan projektet megvalósítani, amely a régióban élő magyarságot próbálta megszólítani és anyanyelvén tájékoztatni az őket is érintő problémákról, eseményekről, főleg a kultúra segítségével. Reméltük, hogy a társadalom fokozatosan eljut majd egy olyan szintre, hogy fontos lesz néki többek közt a nemzeti kisebbségek önazonosságának megőrzése, megmaradásuk, nyelvük, kultúrájuk megfelelő szinten való biztosítása. Sajnos ez a húsz év alatt sem valósult meg nem csak a régiókban, de országosan sem. Járásunkban azóta sincs más magyar sajtó a mi havilapunkon kívül, és nem akadt egy állami intézmény sem, aki ezt a helyzetet oldani próbálta volna akár más lapok beindításával vagy némi pénzügyi támogatással, hogy legalább ez az egy magyar lap megmaradhasson. Húsz év alatt pályázati pénzekből (melyek hol voltak, hol nem) és a lapeladás szűkös bevételeiből (önköltségi áron) tartottuk fenn a lapot úgy, hogy a munkájáért senkinek nem fizettünk. Köszönjük a szerkesztőknek, a tudósítóknak és minden segíteni tudó embernek, akik hozzájárultak ehhez az elmúlt húsz évben. Azt is el kell mondanunk, hogy igyekeztünk, szolgáltatunk a köz érdekében még járásunk magyarjai közül sem mér fel mindenki, és önös vagy más szándékoktól vezérelve, pozíciójuk, karrierjük érdekében vagy gyengeségük jeléül kétkulacos politikát folytatnak.

A társadalom megosztottsága mindenkire és mindenre kihat. A közösségi érdek felvállalása nem népszerű, mert lemondással, kiállással járhat, ki kellene bújnunk a saját kis odúnkból, pedig ez sem tudja megvédeni a nagyhatalmi játszmák káros hatásai alól. Pedig a segítségre a jövőben még jobban rászorulunk, az anyagi és energetikai áremelkedések magukkal hozzák az újság árának emelkedését is. Ez bizonyára hatással lesz az olvasótábor csökkenésére, ami a lap megszűnéséhez vezethet. Ezt kívánjuk, ezt akarjuk? Megfosztanánk magunkat egy olyan eredménytől, amit eddig elértünk? Akkor mi maradhat számunkra? Majd a dolgok maguktól megoldódnak? Igényeinket a jóindulat és a megérzés majd kielégíti? Hány éve is várunk erre? Közben egyre fogyunk, ebből kifolyólag cselekvőképességünk egyre szűkül.

A szerkesztőség tagjaitól és állandó munkatársaitól azt kértük, hogy egymástól függetlenül osszák meg véleményüket, tapasztalataikat az újsággal kapcsolatban, amelyet ezen lapszámunkban olvashatnak. Véleményeiket Önök is megírhatják, kedves olvasók. Felvetéseikre az újság oldalán vagy privátban válaszolni fogunk. Köszönjük, hogy eddig is kitartó olvasói voltak lapunknak, kérjük, továbbra is támogassák, és ajánlják másoknak is. Kívánok mindnyájuknak szeretetteljes ünnepeket és boldog új évet!

Bodzsár Eszter, a Kürtös állandó tudósítója

Unnepelünk. Nem sokára karácsonyt, és milyen szép, hogy egy lap életében fel-

nőttkort. Húsz évet. Nem tudom, a lap indulásakor gondolta-e volna valaki, hogy ennyi időt megér. Egy kis régió kulturális életét, hagyományait, eseményeit mutatja be. Ha visszanéznénk az eltelt időszakot, bizonyára meglepődnénk, mennyi rendezvény történt ez idő alatt ezekben a kis falvakban, köszönhetően azoknak is, akik tudósítottak, hírt adtak magukról. Számomra mindig öröm olyan falusi rendezvényekről olvasni, ahol már kevés a magyar ajkú lakosság. Mégis, az ilyen falvakban is akadnak „lámpások”, akik világítanak és vezetnek. Olyanok mint Andersen meséjében a kis gyufaárus kislány kezében a gyufa. Fényt és melegséget hoznak, mert összekötnék. Mint ez a szerény havilap is. Összetart minket.

Kívánom, hogy a lap még sok évet megéljen, a szerkesztők, akik oroszlánrészt vállalnak abban, hogy a lap havonta megjelenessen, továbbra is ilyen töretlen erővel és lelkesedéssel végezzék munkájukat!

20 KÜRTÖS

Visszapillantás

**Bodzsár Gyula,
a Kürtös
főszerkesztője**

Bizony, 20 év telt azóta, hogy napvilágot látott a KÜRTÖS közéleti havilap első száma.

Húsz évvel ezelőtt, 2002 őszén a Csemadok Nagykürtösi Választmánya Elnökségének tagjai között egyre többször szóba került egy hiánypótló magyar nyelvű újság elindítása szűkebb pátriánkban. Hamarosan tett követte a gondolatot. A Csemadok járási elnökségének jóváhagyásával Balogh Gábor, Hrubík Béla, Kliment Éva, Urbán Aladár és jómagam összeültünk az első lapszám megtervezéséhez. Ha jól emlékszem, Urbán Aladár javasolta, hogy KÜRTÖS legyen a 16 oldalon megjelenő lap neve, melynek első lapszáma 2003 decemberében jelent meg mintegy karácsonyi ajándékként járásunk magyar ajkú olvasói részére.

Az újság kezdettől fogva a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya gondozásában jelenik meg, ami egyedülálló a területi választmányok eddigi történetében. Lapunk első főszerkesztője Hrubík Béla volt, akinek munkáját Bodzsár Gyula és Urbán Aladár szerkesztők segítették, beleértve Balogh Gábor felelős kiadót és Kliment Éva műszaki szerkesztőt is, aki egyébként profiként látja el a lap tördelési munkálatait. A nyelvi korrektúrát Németh Ágota vállalta el, és kezdettől fogva Bodzsár Eszter állandó munkatársunk.

Összinte sajnálatunkra egy idő után Urbán Aladár kivált a szerkesztőbizottságból, Hrubík Béla pedig öt év után egyéb fontos teendői miatt lemondott főszerkesztői tisztségéről, de szerkesztőként a lap oszlopos tagja maradt. Engem ért az a megtiszteltetés, hogy bizalmat kaptam a területi választmány elnökségétől a főszerkesztői posztra.

(Csak zárójelben és minden szerény-

telenség nélkül jegyzem meg, hogy éppen a minap jutott eszembe, hogy kisebb-nagyobb megszakításokkal immár 45 éve tevékenykedem lapszerkesztőként, amelyet a POKROK-HALADÁS járási hetilapnál kezdtem el, annak megszűnése után a néhány évig megjelenő Honti-Nógrádi PALÓCNál folytattam. Kis kihagyás után a KRTÍSSKE NOVINY-KÜRTÖSI ÚJSÁG kétheti lap szerkesztőségében találtam magam, de ez a lap néhány hónap elteltével kellő érdeklődés hiányában észrevétlenül „kimúlt.” Újdonságnak számított számomra Ipolynyéken a FaluTV szerkesztése. Heti egy alkalommal, vasárnap délutánonként jelentkezett a nagy érdeklődéssel kísért kábeltelevízió műsora.)

Visszatérve a KÜRTÖShöz, kezdetben egy pozsonyi nyomdában nyomtattuk a lapot, utána a Pokrok járási hetilap nyomdájában. A magas nyomdai költségek lefaragása végett a területi választmány saját nyomdagép vásárlása mellett döntött, és azóta „otthon”, a titkárság épületében található nyomdagépünkről kerül ki az újság. Ha jól tudom, rajtunk kívül a területi választmányok egyike sem rendelkezik újságyomtatásra alkalmas berendezéssel.

Indulás óta járásunk túlnyomórészt magyarok lakta fálvainak élelmiszerboltjaiban vásárolható meg a KÜRTÖS, de a helyi önkormányzatainknak köszönhetően a községi hivatalokban is megtalálható a lapunk.

Bevallom, nem szívesen vállalkozom lapunk értékelésére, annál inkább sem, mert ezt a rendszeres olvasóinkra bízom, azt azonban hozzáfűzném, hogy egy 16 oldalas havilap keretein belül lehetetlen kielégíteni a különböző olvasói elvárásokat. Egy biztos, az utóbbi években észrevehetően tartalmasabbá, sokszínűbbé váltak az egyes lapszámok,

ami köszönhető annak is, hogy örövendően megnövekedett tudósítóink száma. Mi, szerkesztők nemhogy főállásban, de még csak nem is mellékállásban, hanem napi teendőink mellett, és honorárium nélkül szerkesztjük az újságot. Ennél fogva előfordul, hogy lemaradunk, vagy csak későn értesülünk bizonyos információkról, illetve nem tudunk részt venni minden társadalmi vagy kulturális rendezvényen. Szeretnénk a jövőben több érdekes riportot, színes interjút vagy portrét közölni a KÜRTÖSben, de pont az iméntiek ismeretében gyakorta szenvedünk időhiányban, ami nagyban hátráltatja a sok utánjárást, időpontok egyeztetését igénylő igényesebb újságírói műfajok elkészítését.

Természetesen azon iparkodunk, hogy a jövőben hónapról hónapra egyre olvasmányosabb lap kerüljön olvasóink kezébe, amihez tisztelettel kérjük a segítségüket. Mégpedig olyan formában, hogy elérhetőségeinken felhívják figyelmünket, hogy a környezetükben kik azok az emberek, akikkel érdemes volna riportot, interjút készíteni. Örömmel vennénk, ha tájékoztatnának bennünket településük bemutatásra érdemes profán és szakrális értékeiről vagy különlegességeiről is. Itt jegyezném meg, hogy lapunk a mostanál, úgymond, több olvasót is elbírna, hiszen a példányszám növekedése a garancia arra, hogy a KÜRTÖS hosszú távon megjelenhessen.

Hogy van a KÜRTÖSnek jövője, bizonyítja az is, hogy a járásunkban korábban megjelent magyar nyelvű újságok mindegyikét magasán túlélte.

Végezetül őszinte köszönettel tartozunk olvasóinknak, tudósítóinknak és támogatóinknak, mert nélkülük nem élhette volna meg 20. születésnapját a KÜRTÖS közéleti havilap.

The logo for the 20th anniversary of Kürtös. It features a large, stylized number '20' in a metallic gold color with a 3D effect. To the right of the '20' is the word 'KÜRTÖS' in a green, serif, all-caps font. A gold ribbon-like element extends from the bottom of the '20' and underlines the word 'KÜRTÖS'.

Két évtized megszűnésén

**Hrubík Béla,
a Kürtös
szerkesztője**

A magyar nyelvű újságírás története, helyzete, valósága a Palócföld eme kis szegletében, a Nagykürtösi járásban mindig olyan volt, mint a mese. Hol volt, hol nem volt... Kezdetekben, még a szocialista érában, a Pokrok magyar mutációjaként, Haladás néven jelent meg magyar sajtótermék Bodzsár Gyuszi „száguldo riporter” barátunk jóvoltából. Ő testesítette meg az újságírást a régióban. A rendszerváltás után, a szocialista sajtótermékeket maga alá temette a mindent elsöprő „semmiresincsszükségamivolt” valósága, és egy ideig nem volt magyar lapunk. Majd Bodzsár Gyuszi jóvoltából újraindult egy magyar kezdeményezés, Palóc néven. Én magam is gyakran írtam bele néhány sort, mint külső munkatárs, de mivel a lapot a régió közössége nem tudta fenntartani önerőből, egy idő után ennek is búcsút intettünk. Nagyon sokáig úgy nézett ki, hogy sem erő, sem pénz, sem szándék nem lesz egy új magyar lap elindítására az itteni palóc közösség számára, de ekkor gondoltunk egy nagyot, és a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya kezdeményezésére összedugtuk a fejünket, és elkészítettük egy magyar nyelvű havilap koncepcióját, melyben azt irányoztuk elő, hogy önkéntes alapon, tiszteletdíjak és egyéb juttatások nélkül minden szerkesztő és külsős is társadalmi munkában teszi a dolgát. Így indult húsz évvel ezelőtt nagy reményekkel és lelkesedéssel a KÜRTÖS havilap. Kezdetben még pozsonyi, később a nagykürtösi nyomdában nyomtatuk a lapot, míg nem egy sikeres pályázatnak köszönhetően, a magyarországi Bethlen Gábor Alapítvány támogatásával saját nyomdát vettünk, amelyet azóta is használunk a lap nyomtatása céljából, de egyéb más, saját célú kulturális tevékenységekre is. Tehát nemcsak megtartot-

tuk a lapot húsz éven keresztül, de sikerült olyan fejlesztéseket is eszközölnünk, ami teljesen önállósított minket a nyomtatást illetően. A szerkesztői gárda gerince az elmúlt két évtizedben szinte változatlan maradt, hiszen, mondjuk meg őszintén, tisztos örülnék kell lenni ahhoz, hogy valaki ingyen és bérmentve húsz éven keresztül időt, energiát, lapzárta okozta sietséget nem kímélve mindig ott legyen, és teljesítse azt, amit megígért. De hát mi, palóc emberek, már csak ilyenek vagyunk. Kicsit konokok, önfejük, makacsok és egyediek, mint Mikszáth, Krúdy vagy akár Madách Imre is, aki jövőre ünnepli születésnek 200. évfordulóját. Az Ember tragédiája a lapunkban is sokszor tetten érhető volt, főleg irigyeink részéről, mert ilyen is volt, hiszen nemcsak krónikásai, kritikusa is voltunk ennek a kornak itt, a Palócföldön, de hiszem, hogy utat is mutattunk, éltünk a szavak szabadságának és erejének eszközével, hogy jobba, igazabbá tegyük az életünket. Egy havilapban persze nem lehet az ember napi szinten aktuális, de nem is volt ez a célunk soha. Szerettük volna megörökíteni mindazt, ami itt történt velünk, a közösségünkben, hogy ha valaki majd száz év múltán elolvassa, kutatja ezt a kort – persze ha lesz kinek – akkor egy tiszta kép bontakozzon ki előtte. Csak egy kis fejszámolást végeztem magamban, ami nem statisztika, csak elgondolkodtató. Átlagban két cikkel jelentkeztem egy-egy számban, ami a húsz év alatt 480 írást jelent, de ettől szerintem többet írtam. Ha terjedelemben gondolkodom, akkor ez egy Háború és béke kötetet is kitenne, ami már talán lábjegyzetnek is elég az irodalmi közéletben. Volt abban humor, paródia, kritika, irodalom, beszélgetés, politika, elmélkedés, ünnepi kö-

szöntő és történelmi kitekintés is. Az irodalom és az újságírás szinte minden műfajába belekóstoltam, ízelítőt adtam az olvasóknak, és nagyon sok pozitív visszacsatolást kaptam, kaptunk. Ha egy cikk megírására csak 30 percnyi időt számolok, akkor nagyjából 14 400 percet töltöttem írással a KÜRTÖS és az olvasók szolgálatában. Egy vállalkozó most bizonyára kiszámolná, hogy ha egy óráért vagy egy cikkért csak 5-6 eurót is kaptam volna, akkor ez most ennyi, de engem soha nem vonzott a matematika. Örömmel tettem ezt, és élveztem is. Számomra ez egy nagy kaland volt, és most is az. Értéket teremteni nem egyszerű, ha az írás érték, ami nem alaptétel persze mindenki számára. Sosem volt az. Maradandót alkotni meg kiváltság. Remélem, hogy a 20 év szolgálat itt, a lapnál nem volt hiábavaló. A közös küzdelmünk barátaimmal, szerkesztőtársaimmal együtt a megmaradásunkért itt, a Palócföldön, egy kisebbségbe szorult nemzetrészmegmentéséért, folytatódik. Hogy meddig? Amíg élünk, mert ha valaki a keresztet a vállára teszi, azt vinnie kell. Az utolsó lélegzetvételig. Mert így tisztességes. Isten éltesse a KÜRTÖST!

20 KÜRTÖS

Kliment Éva, a Kürtös műszaki szerkesztője

Nem igazán jellemző rám, hogy a régi újságokat böngészem, de most, hogy úgymond ihletet kapjak jelen íráshoz, kicsit nosztalgiznak, elővettem a Kürtös első példányát.

Bodzsár Gyula „Lapvisszatekintőjében” többször is előfordult a 20-as szám: „... a PALÓC 20 lapszám megjelenését követően ... megszűnt”, „...a PALÓC III. esetében a 20. lapszám után csökkent az oldalszám”, „...Krtísske noviny - Kürtösi Újság a 20. lapszám kiadását követően megszűnt”.

A Kürtös történetében is megjelent a 20-as szám, de itt egy kicsit jobban hangzik, a Kürtös 20. születésnapját ünnepli. Most valami olyat kellene írni, hogy ezt remélni se mertük volna, de ez nem volna igaz, mert az a kis csapat, akik húsz évvel ezelőtt nekifogtunk, igenis bíztunk abban, hogy hosszú távra tervezünk. Ahogy mondani szokás, nem volt se pénz, se posztó, de volt valami sokkal fontosabb, a HIT. A Hit, a remény és a szeretet. Hittünk/hiszünk abban, hogy amit csinálunk az jó, reméltük/reméljük, hogy igény is lesz rá, mivel valamilyen szinten ez a régió krónikája is, és szeretet, mert ha hiszik, ha nem, minden lapszámot, mind a 240 példányt szeretettel csináltuk, minden nehézség ellenére. Szerettük volna/szeretnénk ezzel is erősíteni a gyökereket, amelyek szülőföldünkhöz, nemzetünkhöz kötnek. Szeretnénk, ha egymás rendezvényeit megismernék, ötletet, erőt merítenének belőle az olvasók.

Hogy lehetne-e jobban csinálni? Igen! Mi is tudjuk, hogy vannak hibák, hiányosságok, de igyekszünk. Igyekszünk! Sokkal könnyebb volna a dolgunk ha ... sorolhatnám hogy miért, de nem teszem. Magyarázkodni mindig lehet. Teszem a dolgom, tesszük a dolgunkat, amit önként vállaltunk húsz éve, mert szeretjük ezt a régiót, mert fontosak számunkra az itt élő emberek.

Mint műszaki szerkesztőnek van egy vágyam: várom, hogy mikor jön el végre az ideális hónap, amikor van elég anyag, no nem sok, nehogy miniaturizálni kelljen a képeket - persze ha abból is van elég, és nem azt kéri, hogy vegyük le a Facebookról, vagy keressünk hozzá valamit, az pedig már csak egy álom marad, hogy a képek minősége is megfelelő, időben beérkeznek a cikkek, nem kell az utolsó pillanatban átrendezni az újságot, van cím, aláírás és vezércikk, és van rá elegendő idő. Várom, bár csak jelképesen, mert tudom, hogy ilyen nem lesz.

Remélem, hogy írásom elején említett húszasok számát nem azzal fogjuk gyarapítani, hogy a Kürtös 20 év után megszűnt. Ahhoz, hogy ez ne így legyen, kérem a tisztelt olvasókat, hogy tartsanak ki lapunk mellett, olvassák továbbra is, ajánlják ismerőseikkel, írásaikkal, javaslataikkal járuljanak hozzá, hogy színesebb és színvonalasabb legyen járásunk egyetlen magyar nyelvű havilapja. Isten éltesse a Kürtöst, Isten éltesse az olvasókat!

Németh Ágota, a Kürtös korrektora

20 év... nagy idő, ennyi alatt felnő egy generáció, megered, természet hoz, esetenként elpusztul egy gyümölcsfa, optimális körülmények között 5x kerül sor parlamenti és egyéb főfajta választásokra, kialakul, végleges formát kap egy lap profilja, rosszabb esetben ezalatt meg is szűnik. 20 éve a Kürtös c. regionális közéleti lap elindításához kellett a bátorság, hisz szinte „zöldmezős” beruházásként indult, kellett az ötlet, az alkotókedv, a kitartás, a közösségért érzett felelősségvállalás és persze egy maroknyi csapat, amely minden szabad (és egyéb helyről elcsent) idejét ennek a célnak szentelte, és nem adta fel akkor sem, ha akadályokba, meg nem értésbe, közömbösségbe ütközött. Ezekhez hozzászokott már a kultúrában tevékenykedő ember, de mindig vannak/voltak ösztönző és húzóegyeniségek, akik előtt ott lebegett a rövidtávú cél: mindig megjelenjen a következő szám is, lehetőleg időben, és a lehető legszínesebb képet nyújtja a régióban történt eseményekről, az itt élő embereket foglalkoztató aktuális kérdésekről. Nem titkolt célja az újságnak, hogy tudósító s ugyanakkor dokumentáló jellege legyen, hisz szívesen olvasunk, szerzünk tudomást nem csak saját településünk, de a környezetünkben található falvak, intézmények, szervezetek munkájáról, rendezvényeiről, örömteli vagy éppen szomorú eseményeiről. Bizony nem kis munka átlátni a járásban, ill. régióban zajló eseményeket, lehetőség szerint ezeken részt venni, esetleg tudósítót találni, aki beszámol róla, s mindezt lapzártára fényképanyaggal kiegészítve el is készíti. Mint ahogyan nem egyszerű a nyomtatáshoz, terjesztéshez szükséges anyagi feltételek megteremtése sem. A pályázatfigyelés és -írás, majd a várakozás, hogy elbírálják azokat, vagy hogy a megítélt támogatás megérkezzen – ez is hozzátartozik a 20 év krónikájához. Mint ahogyan a nyomtatás előtt utolsó pillanatban leadott cikkek is, amelyek a műszaki és nyelvi szerkesztő ősz hajszáinak számát, esetleg vérnyomását növelték. Vagy a képek utáni hajszja, bevetve a telefon, az internet, a szociális hálók, az elektronikus adatszerzés minden törvényes módját. Egy-egy vezércikk megszületéséről – pontosabban arról a folyamatról, amely által elkészült az effajta írás – pedig novellafüzért lehetne írni. Sok méltatlankodás, mérgeledés, elégedetlenkedés, néhány baki, de emellett elismerés, dicséret, rengeteg nevetés, poén is része volt a jó ügy érdekében végzett munkánknak. És az eredmény minden hónapban kézzelfogható volt. Biztosan lehetne javítani színvonalon, arculaton, vizuális megjelenésen, lehetne másként csinálni, és reméljük is, hogy lesznek jobbak, lesznek többen, akik ezzel szeretnének foglalkozni, de addig is – a jelentkezőkre várva – kitartást az egész csapatnak, mindannyiunknak, hogy még továbbra is azon tűnődhessünk, merre, hogyan tovább...

Karácsonyi szokások múltban és a jelenben

Karácsonyi szokásainknak igen gazdag hagyománya van, melyeknek eredete a régi korokra nyúlik vissza. Az ősi hagyományban napfordulókhoz kötődtek a jeles napok, melyek nemzedékről nemzedékre hagyományozódtak. A kereszténység felvétele után azonban fokozatosan elvesztették ősi hiedelemvilágbeli mondanivalójukat. A Nap- és tűztisztelő palócok a téli napforduló idején is tüzeket gyújtottak, hogy elűzzék a sötétséget. Kerecsensólymokat röptettek, melyek – az emberi lelkeket jelképezve – magasba szálltak, hogy lehozzák a tűz fényénél az újjászületett Napot. Karácsony szavunk gyökerét is a kerecsen szóban találjuk meg.

Maga a fenyőfa is jelkép volt, az égisz erő világfa jelképe. (Ipolyi Arnold: Magyar mythológia) Az égisz erő világfa sok népmesékben is megtalálható. Az örökzöld karácsonyfa az élet fáját jelképezte, amelyet palóc vidéken sokáig a ház mestergerendájára akasztottak. Díszként almát, diót tettek rá, amely a női termékenység jelképe volt. A későbbi korokban már az asztalra tették a karácsonyfát, amelyen a gömbök jelképezték a nőiességet, míg a gyertyák a férfiasságot.

Földművelő elődeinknek a föld termése adott táplálékot, ezért sok szokás, hiedelem a növények bő termékenységét célozta meg. Mind ez mellett fontos volt a nemzetség, a család és az állatállomány szaporodása is. Karácsony közeledtével a férjhez adó lányok párválasztási jóslásba bocsátkoztak. Ki lesz a párjuk, gazdag vagy szegény, és milyen nevű. Ezzel már András napjának előestéjén kezdtek foglalkozni, majd folytatták Borbála, Luca napján, egészen karácsony böjtjéig, Ádám-Éváig. Apjuk nadrágján aludtak, gyümölcsfaágat törtek, s vízbe állítva virágoztatták, a zsúpszalma ereszt rázták, milyen mag hull a kötényükbe, ezekből is jósoltak a párválasztással, férjhez menéssel kapcsolatban. Tüzzre bevitt fahasábokat számoltak, páros-e vagy páratlan, apjuk dedelljét a villáról lekapva kifutottak az udvarra, milyen nevű férfit látnak, olyan nevű lesz a férjük, és még hosszan sorolhatnánk párválasztási jóslással kapcsolatos praktikáikat.

December 13-hoz, Luca napjához is sok hiedelem fűződött. Ezen a napon tilos volt a nőknek mosni, lisztbe nyúlni, varni, mert akkor bevarrják a tyúkok fenekét és nem fognak tojni. Lucázni csak a fiúgyermeknek jártak, mert ők szerencsét hoztak. Főleg a szaporodáshoz kötődött ez a szokáshiedelem. A lucázásért tojást kaptak a gazdasszonytól. Ha nem kaptak, akkor egy követ dobtak az udvarra, így jelképesen agyonütötték a háziak szerencsáját.

A lucabúza hajtatása is a termékenységet volt hivatva erősíteni. A legrégebbi időkben lucaszéket is készítettek, amelynek három lába kellett hogy legyen. Luca napjától egészen karácsony böjtjéig, Ádám-Éva napjáig készítették többfajta fából. Szintén szakrális termékenységvarázsló értelme volt, mert a széken levő három lyuk a nőiességet, míg a lábak a hímséget jelképezték. Az ősi időkben erre a székre készítettek oltárt a házban, erre tették a kizöldült lucabúzákat, amit szintén a termékenység, a szaporodás előmozdítására ajánlottak fel. A lucaszék készítését a kereszténység felvételével szigorúan tiltották és büntették, babonás szokásnak nevezve minden hozzá kapcsolódó tevékenységet. A lucaszéknek elődeink varázserőt tulajdonítottak, mert ennek segítségével megismerték a boszorkányokat, a rontó erőket. Ezek elől úgy menekültek, hogy mákot szórtak maguk után, amit a boszorkánynak szemenként

kellett felszednie, így a lucaszék készítője egerutat nyert, vagy fokhagymával kenték be az ajtófélfát. A mák magja apró és gömbölyű, ami szintén a bő termékenységgel volt kapcsolatos, míg a fokhagyma erős aromája elűzte a boszorkányokat.

December 15-étől kilenc napig a Szállást keres a Szent Család végzése volt szokásban, ami a mai napig is élő hagyomány. A 2. világháború előtt még szokásban volt az ostya-hordás, a betlehemezés, az ablakok alatti éneklés, vagyis a mennybölözés.

Kiskarácsony napjának közös ebédjét vagy vacsoráját a hagyományos étkekkel sokáig megtartotta a családi hagyomány. A gazdagon megterített ünnepi asztal alá szalmát, szénát és kézi szerszámokat rakott a gazda, emlékeztetőül, hogy a kis Jézus szénán, szalmán feküdt az istállóban, valamint hogy Szent József kétkezi munkás volt.

A gazdagon megterített karácsonyi asztalról nem hiányozhatott a fokhagyma, a dió, az alma, az ostya, a méz, az aszalt szilvás vagy gombás káposztaleves, a mákos és diós kalács, a mákos guba, dedelle, a kemencében sült fehér fonott kalács és a lefojtott édes must. Amikor a családfő a családdal közösen elmondta az asztali áldást, egyszerre ültek az asztalhoz, ahonnan a ház asszonyának nem volt szabad felállnia, nehogy tavasszal az ülős tyúkjai, lúdjai is felugráljanak a tojásokról. A fokhagymából, almából, dióból úgy ettek, hogy a család minden tagjának jusson egy szelet. Ez a család összetartozását, egységét jelképezte. Minden ételből ízeléket tettek el, amit egy vászonzsákban megszáritottak, majd később megfűstölték vele a beteg háziállatot, vagy az itató vizébe tették.

Az ősi szimbólumok segítségével jelenítették meg elődeink a halált és az újjászületést karácsony ünnepkörén. Ez az, amit a mai fiatal nemzedék már nem ismer, nem ért. Elanyagiasodott világunk kizárja karácsony ünnepének szakralitását, kizárja az igazi szeretet fényét, és helyette hamis, üres fényeket kínál. A régi karácsonyi szokások talán többeknek mégis hiányoznak, ezért próbálják feleleveníteni azokat, hogy lelkükben felgyúlhasson a karácsony ünnepének igazi fénye, szépsége és csodája. Ébredjünk fel hamis álmunkból, hogy meglássuk az igazi fényt, amit Jézus földre születése hozott el az emberiség számára.

Lőrincz S. A.

Mozgalmas diákélet az Ipolyi Arnold Alapiskolában

November 16-án került sor az Ipolybalogi Alapiskolában a Diáknapra. A Diákönkormányzat színes programot készített a tanulók számára. A napot az elsősök és az ötödikesek avatása indította. A nagyszünetben a büfében fincsi kakaó várta a gyerekeket. Reggeli után az Activity és az Egy perc és nyersz játékokban mutathatták meg tehetségüket a gyerkőcök, ahol meg kell hagyni, nagyon ügyesen teljesítettek. A napot egy fergeteges karaoke (ahol kiderült, mennyi jó hangú dalos pacsiirta jár iskolánkba) és Just dance (egyesek a táncparkett örögei)

zárta. Köszönet a Diákönkormányzatnak és a közreműködő pedagógusoknak a segítségért és mindennemű támogatásért!

Szintén a Diákönkormányzat lelkes tagjai vállalták, hogy Mikulás napján körbejárják az osztályokat, és a szülői szövetség által felajánlott csomagokat szétosztják az arra érdemes diákoknak. Sok-sok vidám kis ének, vers mellett nem volt hiány a játékos virgácsolásból sem, de a végén minden csomag gazdára talált.

Bolgár Erika

Diáknap a suliban...

Még az I. félév végén sem járunk, mégis sok szép és érdekes dolog történt diákjainkkal és velünk, tanárokkal egyaránt. Végre két év kihagyás után, november 16-án sor került a Diáknapra a Balassi Bálint Alapiskolában. Diákjaink talán legkedvesebb napja, mert ezen a napon „átveszik a hatalmat” az iskola felett, és egész napos felhőtlen szórakozásban van részük. A műsort a

9. osztály diákjai biztosították. A végzős diákok – talán a katarai futball-világbajnokság ihletésére – iskolánkban is a sportot részesítették előnyben a tanárok „megbüntetésére”. A tantestület izgatottan vonult be az iskola tornatermébe, ahová a kilencedikesek vezették őket. A tanári kart két részre osztották, amelyet a párdurcok és a tigrisek csapata alkotott. A bemelegítés után a csapatok összemérték erejüket, ügyességüket. A versenyszámban szerepelt célba dobás, kapura rúgás, kosárra dobás. A kilencedikesek próbára tették a tantestület tudását is. Különböző tantárgyakból tettek fel villámkérdéseket, amelyeknél a gyorsaság győzött. Visszarepítették a versenyzőket a retrózenék világába, melynek felismerésénél is a többit eltalálók kapták a pontszámot. A győzelmet a párdurcok csapata érdemelte ki. Iskolánkba érkeztek a helyi óvodások is, akik az alsó tagozatosokkal különféle mozgásos játékokat játszottak. Mindenki nagy öröme a büfében különféle finomságokat lehetett vásárolni, melyet a 8. osztály működtetett. A frissítő után a diákok újra visszatértek a tornaterembe, ahol megrendezésre került az állatsimogató és madárröptetés.

Csodálkozva nézték a gyerekek, hogy szalad a bagoly, mennyire hajlékony a vadászgörény, milyen gyors a héja... A különleges állatok Katalinpusztáról érkeztek. Ezt a kellemes és szórakoztató napot az ebéd zárta.

Molnár Tamás

Szépkorúak köszöntése Kóváron

Keresteš Renáta, Kóvár polgármester asszonya nagyon sok szeretettel és tisztelettel köszöntötte a község szépkorú lakosait az idősök világnapja alkalmából tartott nyugdíjas napi rendezvényen.

Köszöntőjében egyebek mellett arról beszélt, hogy az idősök világnapja megtartásával minden évben az a céljuk, hogy felhívják a figyelmet arra, hogy kijár a tisztelet az idős embereknek. Mint mondta: „Nem szabad megfélemezni munkájukról, hiszen nélkülük ma mi sem állhatnánk itt. Fontos elismernünk, amit életük során elértek, és ránk hagynak, hiszen elődeink alapjaira építkezünk most, ahová a jövő nemzedékei is fognak.

A továbbiakban arról beszélt a polgármester asszony, hogy ez a nap egyben kiváló alkalom arra, hogy felülvizsgálják az idősök irányába tanúsított, néha-néha bizony elmaradozó gondoskodásukat, ami ebben a felgyorsult világban a mindennapi sok teendő számlájára is írható. Ennek folytán sokszor pont arra, azokra az emberekre nincs elegendő idő, akiknek legnagyobb szükségük lenne rá.

Ahogy a polgármester asszony megjegyezte, az idő múlásával sok minden változik, de ki ne emlékezne jó szívvel dédszülei történeteire, nagyanyja finom főztijére? Arra hívta fel a figyelmet, hogy minél több időt kell tölteni idős szeretteinkkel, ismerőseinkkel, hogy mindannyian sok közös élménnyel, emlékekkel gazdagodjunk.

Végezetül jó egészséget kívánt a szépkorúaknak, hozzátéve, hogy családtagjaik szeretete aranyozza be hétköznapijaikat és ünnepeiket. Sarkadi Sándor költeményéből idézve zárta ünnepi köszöntőjét:

„Múlik az idő, őszre jár, de fénylik még a napsugár,
aranyat szór és meleget, örüljenek az öregek.

Az őszidő is szép lehet, kívánunk hosszú életet.

Maradjatok még itt velünk, jövőre újra eljövünk.“

A rendezvény az idősök megvendégelésével és megajándékozásával zárult.

(Br)

Találkozás a Mikulással

Kóvár község képviselő-testülete és polgármestere december 10-én „Találkozás a Mikulással” címmel hívta a falu apraját-nagyját a Mikulás-napi rendezvényre. A Mikulás minden gyereknek csomagot adott át, de a felnőttek sem maradtak, úgymond, ajándék nélkül, hiszen forró tea, forralt bor, karácsonyi káposzta és sütemények várták a rendezvény résztvevőit.

-ár

A Covid-járvány utáni időben az ipolyszécsénykei élet is fellendült

Novemberben Katalin-bál került megrendezésre, amit két év közéleti kihagyás után nagy érdeklődéssel fogadott nem csak Szécsényke lakossága, hanem a környező falvakból és Ipolyságról is jelentős számban jelentek meg vendégek. A fergeteges hangulatról Torma Robi és zenekara gondoskodott, a mennyeieni finom ételekről pedig Bodzsár Zsannett és Szuketi Icka.

Ezután sem unatkozhat a nép, hiszen az adventi időszak kezdetével a falubéli Fricz Mónika, Oroszlány Bianka, Zólyomi Gábor, Górász Ildikó, Lendvai Villant Gabriella, Ferenc Alica, Blaško Sebi, Fricz Flóra, Blaško László és Blaško Marika elkészítették a falu első adventi ko-

szorúját, valamint Varga Kinga, Trevallec Robi, Zólyomi Gábor és Fricz Mónika megalkottak egy csodás, fából készült betlehemet, ami a koszorúval együtt a falumúzeum előtt tekinthető meg. Aki a faluba téved, annak

garantáltan nem kerüli el a figyelmét.

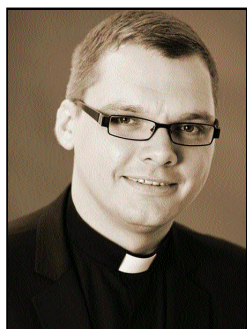
Ezenkívül december 10-én a Mikulás is ellátogatott a szécsénykei karácsonyi

vásárba, és megajándékozta az ottani gyerekeket, akik kisebb-nagyobb örömmel, illetve versmondással örvendeztették meg a pirosposzgás apót.

BZ

Karácsony lényegi üzenete

„Harmatozzatok, égi magasok! Téged vár epedve a halandók lelke, jöjj el, édes Üdvözítőnk!”

Remélhetőleg sokunknak ismerős az adventi roráté-szentmisék bevezető éneke. Egyházunk egyik legszebb hagyománya, mikor a koromsötét templomot csak néhány pislákoló gyertyaláng világítja meg, és ebben a környezetben készülünk együtt az Úr eljövételére. Nincs, ami elvonja figyelmünket, a templom pazar festményeit, ólomüveg ablakait elfedi a homály. Tökéletes környezet az Oltáriszentségre való összpontosításra. Nem is kell érte drága árat fizetnünk, hogy ily módon találkozzunk Istennel, akár istenélményünk is legyen. Csupán

feláldozunk némi alvást, némi kényelmet. Mindenkinek ismerős az érzés, mikor „nem akaródzik”, és sajnos mindenki hajlik arra, hogy behódoljon ennek. Gondoljuk csak ezt végig!

Idén van a világ nagyjából kétezredik karácsonya. Két évezred alatt tölem sokkal okosabb emberek sokkal ékesszólóbban írták le, és mondták el gondolataikat Krisztus születéséről, így sokkal inkább az emlékeztetés a célo. Arra szeretném rábírni a tisztelt olvasót, emlékezzen vissza arra, amit tud, egyszer megtanult, évi rendszerességgel megél, de nem gondol bele.

Mindannyian tudjuk, mit ünneplünk karácsonykor. Angyali üdvözlét, Jézus megszületett, pásztorok, betlehemi jászol, napkeleti bölcsek, arany, tömjén, mirha. A legtöbben már kiskorunk óta kívülről fújja az egész történetet, ennek kisebb-nagyobb torzítással készült emlékeztetőit látjuk a betlehemekben, ha nagyon keressük, még korunk eladásra koncentráló karácsonyi díszítésében is megtaláljuk nyomait. Ismerjük a történetet, mégsem tudatosítjuk jelentőségét.

Krisztus születésével megváltozott a történelem. Egy akkora hatású esemény volt az ember számára, mint maga a teremtés. Az Isten, aki mindent megalkotott, akinek mi még a porszemnél is kisebbek kéne hogy legyünk minden emberi logika szerint; aki nem kéne hogy szeressen annyi árulás és csalódás után – megint csak az emberi logika szerint – elküldi hozzánk egyszerű fiát, mert szeret minket. Egy mérhetetlen, elképzelhetetlen erő, hatalom, bölcsesség testet ölt, csak azért, hogy megmentsen minket. Megérdemelte ezt az akkori emberiség? Szerintem nem. És a mostani megérdemli? Mindenki sejti a választ, a prédikátort idézve „semmi új a Nap alatt”.

Isten nem azért szeret minket, mert megérdemeljük, mert olyan jók és mintaszerűen szófogadók vagyunk. Tudatosítanunk kell, hogy minden, amit kapunk, kegyelem, meg nem érdemelt ajándék. Ha van egy ember, aki fokozatosan kölcsönt kér tőlünk, szívességeket, cserébe viszont csak ígéreteket kapunk, és az első adandó alkalommal hátba szúr, mennyit lenné képes megtenni érte? Feláldoznám magam érte? Hányszor „szúrta hátba” Istent az emberiség, vagy csak én személyesen? Ő mégis megteszi az elképzelhetetlent, egy egyszerű kisbabaként a betlehemi jászolban. Eljött közénk mint a legnagyobb ajándék, amit csak kaphatunk – az új lehetőség, a megbocsátás és az üdvözülés reménye.

Ebbe kell belegondolnunk advent során. Ezért van a rengeteg külsőség, adventi koszorú és társai. Már számoljuk a napokat, míg el nem érünk addig, mikor az Isten ember-ré lett. Próbáljuk meg felfogni ezt az egy mondatot! Maga az ISTEN, aki van és aki által minden van, Ő lett emberré. Ami pedig még nagyobb öröme, boldogságra ad okot, nem büntetni jött, hanem újabb új esélyt adni. „Mert úgy szeretne Isten a világot, hogy egyszerű Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen”.

Erre szeretném emlékeztetni a kedves olvasókat idén karácsonykor. Az öröme és arra, miért örülünk. Ahogy az adventi ének szavai is mondják, „téged vár epedve a halandók lelke”. Ne hagyjuk, hogy ezek csak szépen énekelt üres hangok maradjanak! Töltsük meg adventi várakozásunkat és a karácsonyi örömet élettel! Ha nem gondolunk bele, miért kéne ujjonganunk, nehezen tudom elképzelni, hogy bárki is a keresztyén értelemben vett „karácsonyi hangulatba” kerüljön. Nem azért kell ilyenkor vidámnak lenni, mert az a szokás, meg mert a pap azt prédikálja. Az ezen való elmélkedés, a megfelelő lelkiállapotba való kerülés pedig bőven megér magasabb árat is néhány órával kevesebb alvástól a roráté miatt. Imádkozom azért, hogy mindannyian képesek legyünk befogadni karácsonynak mint a megváltás ígéretének jelentőségét!

Balga Zoltán

Juhász Gyula:

Karácsonyi köszöntés

A Makón pihenő katonáknak

Betlehemi csillag
Szelíd fénye mellett
Ma az égen és a földön
Angyalok lebegnek.
Isten hírvivői
Könnyezve dalolnak
Békességet, boldogságot
Földi vándoroknak.

Harcos katonák is
Fölnéznek az égre
S rágondolnak álmodozva
A testvériségre.
Bujdosó raboknak
Idegen párnákon
Kedveseik szelíd arcát
Ringatja az álom.

Fáradt katonák ti,
Pihenjétek szépen
Karácsonyfák lángja körül
A mi szent esténken.
Gondolatok hittel
Zsolozsmát dalolva
Eljövendő boldogságos
Szent karácsonyokra!

Csukaszürke köntös
Kopott, tépett szárnya
Megváltó nagy békességet
Hoz most a világra.
Győzelmes örömmé
Válik majd a bánat,
Lesz még otthon víg karácsony
Magyar katonáknak!

☆
Hit
Béke
Szeretet
Meghittség
Önzetlenség
JÓSAĞ Várakozás
Otthon CSALÁD Öröm
MEGLEPETÉS Esoda
Hála

Régi fényét nyeri vissza az összefogásnak és a támogatásoknak köszönhetően a csábi templom

Csáb község ősidők óta települt hely; ami a hitéletét illeti, a falu az 1332–37-es pápai tizedjegyzékben is szerepel mint egyházhely, akkori temploma pedig a Boldogságos Szűz Máriának szenteltetett fel. Ez – sajnos – a török korban teljesen elpusztult, majd a 18. század elején épült fel a helység második egyháza, ami a loretoi litánia egyik Mária-megszólítását, az Angyalok Királynéja titulust viselte.

1768-ra a falu földesura, Gyarmati és Kékkői II. Balassa Pál e templomot teljesen átépíttette, melynek eredménye a ma is álló, egyhajós, porosz boltozattal ellátott, a késő barokk és a korai rokokó stílusát magán viselő, hagymakupolás templom, amelyet – hű maradva a csábi Mária-kultuszhoz – Szűz Mária Szent Nevére „kereszteltek át”.

Az azóta eltelt, sokszor viszontagságos évek alatt többször kellett kisebb-nagyobb felújításokat kivitelezni a templom állagának minél jobb megőrzése érdekében; ilyen volt a második világháború nyomainak eltüntetése, viszont az 1956-os statikai karbantartási munkálatok mondhatók az egyik legnagyobb volumenűnek ezidáig. Ha akkor a szakemberek nem avatkoznak közbe, könnyen lehet, hogy a csábi istenháza ma már nem is áll: hatalmas repedések tarkították ugyanis a boltíveket és az oszlopokat, de szerencsére sikerrel jártak.

A mostani, 2021-2022-es felújítás előtt csaknem harminc évvel korábban, 1997-ben és 1998-ban voltak az utolsó jelentősebb állagmegőrzési munkálatok: a templom akkor kívülről teljesen új vakolatrétegre tett szert, s belülről is „oda illőbb”, barokkosabb festést kapott. Akkor a költségeket az egyházközség, a falu önkormányzata és a helyi termelőszövetkezet összefogásának eredményeképp közösen állták. De az idő vasfoga az évek alatt meglátszott a falakon: erőteljesen felvették a talaj nedvességét, a falak omladozni kezdtek, repedések jelentek meg a falakon, boltíveken.

A jelenkorban, Magyarország Kormányának templomfelújítási programjának hála, sikerrel pályáztunk a Bethlen Gábor Alapon keresztül, és szerencsésen nyugtáztuk, hogy a kért összeget – 15 millió forintot – folyósították számunkra a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárságának is köszönhetően.

Nagy lendülettel vágtunk bele a munkálatokba: még egy előző, magyarországi pályázati forrás anyagi támogatásából kezdtük el a templom alapjainak – alá-

fúrásokkal történő – megerősítését, amit a jelenlegi pályázati pénzek segítségével fejeztünk be 2021 végén és 2022 elején. Idén május végén történt az első látványosabb lépés: az összehívott hívek segítségével úgymond „kihurcolkodtunk” a templomból, teljesen üressé téve azt. Az 1979-es vörösfenyő borítás eltávolítását követően másfél méter magasságban teljesen leverődött a vakolat, így láthatóvá váltak a mesterien kifaragott építőkövek és téglák. Volt olyan szombatunk is, amikor csaknem 30 helyi lakos 15 vésőkalapáccsal szorgoskodott az istenházán. A sok port magasznyomású vízmossóval „mostuk le” a falakról, amit követően a kövek közötti habarcsréteget kellett precízen kivájni.

Ezután Komárom környékéről érkeztek szakemberek a belső repedések összevarrására, amelyeket fémspirálokkal és kisebb fúrásokkal fogtak össze a bevakolás előtt.

A meleg nyári hónapok során a belső elektromos hálózat teljes cserén és a korhoz illő modernizáción esett át (hangosítás, kivilágítás); nagy köszönet illeti a helyi villanyszerelőket áldozatos munkájukért. A vezetékek helyrekerülését kívárva következhetett a kőművesmesterek dolga: a régi – már eltávolított – vakolat helyére több rétegben szanációs hidrofób habarcs került, ami segítségével vissza lehetett állítani a vizesedés miatt széthullott domborulatokat. E munkálatok augusztus közepéig tartottak.

A csábi ácsok keze munkáját dicsérte a templom szentélyének remek és precíz beállványozása, amit maga a festőmű-

vész és restaurátor, Tarr György is dicsérrel illetett. Szeptember elején kezdte a már említett művész úr a munkálatait. Neki köszönhetően a templom szentélyének, bejáratának és karzatának újrifestése még idén befejeződött, aminek eredménye magáért beszél: amit a szocializmus éveiben kissé szegényessé tettek (hiszen az egykori díszes, nagy oltárát eltávolították), most – a térhatású festésnek hála – a régi pompáját is túlszárnyalja.

Egy barokk templomhoz igenis méltó, hogy azt márványos mintázatú oszlopok, kacsaringós csigavonalak díszítsék. E szépségét a frissen restaurált mennyezeti freskók és ornamentumok is nagyban emelik. Továbbá, Balga Zoltán, Csábról származó prágai plébános anyagi támogatásának köszönhetően az apszis ovális ablakát immáron a plébánia címerét ábrázoló ólomüveg teszi szemet gyönyörködtetővé, amely Soós Csilla keze munkáját dicséri.

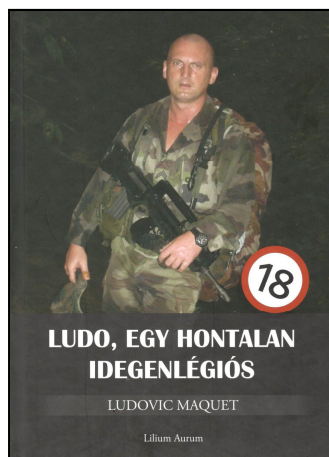
Bár a munkálatok csak a következő év kora nyarára lesznek befejezettek tekinthetők, a tennivalók zöme mégis mögöttünk van: a legfontosabb és a festés szempontjából is legbonyolultabb rész – a szentély – már készen és használható állapotban van. Addig pedig, hogy minden jól sikerüljön, hasonló összefogásra, segítségre és önzetlen áldozatvállalásra lesz szükség, de szerencsére a csábiak e téren már bizonyítottak: ebből is látszik, hogy a katolikus hitben erős, tenni akarással teli, felelősségteljes kis közösség vagyunk a Palócföldön, akik nem hagyják veszni értékeiket.

Miskei Ferenc

Könyvajánló

Ludovic Maquet:

Ludo, egy hontalan idegenlégiós

A francia idegenlégióhoz leginkább a „legendás” jelző kapcsolódik: titkos, izgalmas, kalandos. Ez a világ egyik legjobb hadserege, különböző bázisokkal, szuper fegyverekkel, kemény kiképzésekkel, vasakarátú, mindent kibíró, erős fizikumú katonákkal. Úgy tudjuk, a légió új identitást nyújt a menekülők vagy azok számára, akik új életet szeretnének kezdeni. A férfiak világa ez, semmi kétség, ám mindenkit egyformán izgalomba hoz, ha hall felőle.

„Az erős embert mindenki csodálja. Folyton azt hallja, milyen jó, hogy ilyen erős, ennyit kibír, hogy nem roppan össze az élet súlya alatt. Az erős pedig csendes mosolyog, van, amikor megvonja a vállát és továbbmegy. Mert erősnek lenni fájdalmas. Az erőt mindig megelőzte a gyengeség, amikor kihagy a szív ezer meg egy ütemet, amikor már annyira fáj, hogy nincsenek könnyek és nincs vigasz. Az erős azért rendíthetetlen, mert azzá született. Dehogy! Az erős megjárta a poklot, átélte élete legnagyobb fájalmát, feladott már ezernyi reményt, és tudja, legyen bármennyire rossz, legyen bármennyire nehéz, az élet megy tovább. Így hát nap mint nap felszedi élete összetört darabjait, összerakja, és megy tovább. Mert tudja, hogy valahol mindig van egy út, ami az övé, amit járva talán ismét önmagára talál.”

Most betekintést nyerhetünk a francia légió valódi világába. Egy felvidéki fiatalember úgy döntött, ott próbálja egyenesbe hozni az életét. Mindent meg is tett, hogy bizonyítson: kemény kiképzésen és veszélyes hadműveletekben vett részt, a legjobbak közt szerepelt, és különböző kintutetésekben részesült. Ez a könyv az ő fényképekkel dokumentált naplója, amellyel izgalmas utazásra hív mindenkit, és több is ennyinél – mint írja: ez az ő személyes vallomása.

Balogh Gábor

Régi nóta,

bíres nóta

Járásunkban az idén 23. alkalommal rendeztük meg a magyarnóta-énekesek országos versenyét Őszi rózsák címmel. Úgy gondoltuk, hogy a magyar nóta népszerűsítését havilapunkban is vállaljuk azzal, hogy minden számunkban leközölünk majd egy-két nótát, melyek közt lesznek örökzöldek, népszerűek, de kevésbé ismertek vagy ismeretlenek is. Akik ismerik majd a közreadott nótákat, azok énekeljék vagy dalolják, akik nem, azok igyekezzenek ezt másoktól megtanulni és eldalolni.

Tudod-e, hogy mért hálnak meg ősszel mind a rózsák,
Csak azért, hogy tavasszal a boldogságot hozzák,
Tudtam, egyszer számomra is nyílik ilyen rózsák,
Nem siratom én az őszi hervadást azóta.

Tudod-e, hogy mért hálnak meg reggelre az álmok,
Mert a hajnal józan fénye kelti a világot,
Ráébredsz, hogy nappal nélkül nem is lehet élni,
Adni is kell boldogságot, nemcsak mindig kérni.

Deres már a határ, őszül a vén betyár,
Rá sem néz már sohasem a fehérszép.
Nem is vár több nyarat, senkije se maradt,
Egyetlenegy hű társa: a szegénység...
Más se kell az egész világból,
Csak egy pipa meg egy pohár bor!
Deres már a határ, őszül a vén betyár,
Rá sem néz már sohasem a fehérszép...

Deres már a határ, sose bánd, vén betyár,
Akad még az őszi erdőn virágszál.
Bár a nyár elszaladt, egy szív tiéd maradt,
Kivirulna, ha reája találnál.
/:Van az úgy, hogy egy szál virágtól,
Tavasz lesz az egész világból.
Deres már a határ, sose bánd, vén betyár,
Nyílik még az őszi erdőn virágszál...

Búbánatos annak az élete, kinek nincsen párja,
Mert akkor a kerek nagy világot oly egyedül járja.
/:Kinek nincsen édes szeretője, hogy karjába zárja,
Annak bizony csók hiányába felkophat az álla.:/

Hű, de szép is annak ez a világ, kinek van babája,
Mert az még a beborult eget is tündöklőnek látja.
/:Nékem hét vagy nyolc szeretőm is van, hogy sose legyek árva.
De, hogy abból egyet is megcsalják, nálam ki van zárva.:/

Köszönetnyilvánítás

„Csak az hal meg, akit elfelejtenek, örökké él, akit nagyon szeretnek.”

Mély megrendüléssel tudatjuk, hogy **Pazsitka József** nagykürtösi lakos 2022. november 14-én életének 69-ik évében tragikus hirtelenséggel elhunyt. Köszönjük mindazoknak, akik elkísérték őt utolsó útjára a nagykürtösi temetőbe, és részvételükkel, virágadományokkal próbálták enyhíteni mély fájalmunkat.

Jóságát és szeretetét a szívünkben őrizzük.

A gyászoló család

December a kertekben

A december egy csendes hónap a kertészkedés szempontjából, mégis több dologra kell odafigyelni, mint azt gondolnánk. Mivel az év legrövidebb napjához közeledve a napos órák száma egyre csökken, a hónap csípős, télies időjárása egyszerre lehet lenyűgözően szép, ugyanakkor nagyon hideg is.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy a növények életfunkciói megálltak volna. Nem, az élettevékenység még időlegesen se szűnik meg, csupán nagyon lelassul a rövid nappalok és a hideg következtében. A fák és bokrok most is lélegeznek, vagyis széndioxidot vesznek fel, és oxigént adnak át a környezetüknek. A növények egyes részeinek lélegzése is különböző intenzitású: a rügyek légcseréje a leggyorsabb, ezért őket kell védeni legjobban az olykor előforduló ólmos eső jégbevonatától. Ez alatt ugyanis a rügyek nem jutnak oxigénhez, megfulladnak és kipállanak, tavasszal nem hajtanak ki. Ezért, ha ólmos eső hullana, és emiatt a fák és bokrok vesszőin jégbevonat alakulna ki, akkor óvatos veregetéssel ezt a jégreteget el kell távolítani a növények felületéről. A fagy csak akkor kezd veszélyt jelenteni a nálunk honos fákra és cserjékre, ha a hőmérséklet tartósan -20 fok alá csökken. Ilyenkor nincs más lehetőségünk, mint bízunk abban, hogy a növények túléljék a téli zimankót.

Néhány déli származású, de nálunk már meghonosodott növény azonban fokozott téli védelemre szorul. Ilyen a füge, a gránátalma fája és a rozmarin bokra. Ezeket vegyük körül levágott vesszőkkel (szőlővenyigével, náddal, napraforgó- és kukoricaszárral), az ágak közét töltsük fel lehullott levelekkel, és kötözzük össze az ágakat sátor formájúra. A tearózsabokrokat és az alacsony művelésű szőlőtőkéket földdel kell felkupacolni, hogy a vesszők tövéénél levő – legértékesebb – rügyeket megvédjük a fagy roncsoló hatásától.

A melegigényes, fagyérzékeny, cserepes növények már a teletetőben, védett, fagymentes helyen vannak. Időnként át kell vizsgálni őket, és ha a talajuk kiszáradt, akkor az öntözés is szükségessé válhat. Ha a teletetőben igen sok növény van összezsúfolva, akkor fagymentes órákban egy rövid szellőztetés is igen előnyös beavatkozás lehet.

A szobanövények élettevékenysége is lelassul a hosszú, sötét éjszakák következtében. Ezért ezeket is ritkábban és csak kis vízmennyiséggel kell öntözni. Nagyon kedvező, ha az elsárgult, elszáradt leveleket és az elnyílt virágokat idejében eltávolítjuk, de március elejéig semmi esetre se ültessük át, és ne is serkentsük gyorsabb növekedésre vagy virágzásra a növényeket tápoldatozással.

A csendes, napos órákban bizonyára jólesik a kertészkedőknek egy kis mozgás a szabad levegőn. El lehet kezdeni az idős gyümölcsfák tisztogatását, a törzsek és vastagabb ágak kaparását, de nem szabad megfélemlíteni a keletkezett kéregtörmelék azonnali elégetéséről. Ha a kertben van még feláztatlan terület, azt a fagymentes időben pótolni szükséges.

A cserjék közül a téli látványvilág érdekében érdemes a télizöld vagy az örökzöld fajok közül válogatni. Az örökzöld növények egész évben megtartják leveleiket, a télizöld típusok pedig a tél utolsó szakaszáig lombosak maradnak, csak a tél végén vetik le tavalyi ruhájukat, hogy aztán pár hét múlva már friss levelekkel kápráztassanak el minket.

Kikeleti bangita

Illatos virágú a lombhullató, amely egész télen folyamatosan ontja rózsaszín virágait. Az örökzöld téli bangita rózsaszínes-fehéres fürtös virágai nálunk kora tavasszal nyílnak.

A télizöldek egész évben díszítenek. A magyal, a babérsom vagy a madárbirs a hideg hónapokban is virítanak, valamint a babérmeggyel, a puszpánggal vagy a borókával is hasonló hatást lehet elérni. A gyept is lehet részben alacsony termetű örökzöld talajtakaró cserjékkel helyettesíteni.

Nem csak a cserjék, de virágos növények is akadnak, melyek télen is megtartják szépségüket, így például üde színfolt lehet a téli kertben a klasszikus krizantém, a kedves megjelenésű hunyor, az erica vagy az év elején virágzó ezüst akácia. Külön figyelmet igényel az igen dekoratív kikeleti bangita, mely ritka virág kertjeinkben. A bangitafélék általában korán borulnak virágba, egyes fajtáik akár már januárban is kihajtanak, változatos színű virágaik az egész terület hangulatát megváltoztatják. A téli jázmin egy 2-3 méter magasra is megnövő kúszónövény, decembertől nyíló sárga virágaival színes zuhatagot képezhet például a teraszon vagy egy pergolára terelve.

A lomblevelű télizöld növények közül a leggyakrabban ültetett a babérmeggy. Sok fajtája között találunk alacsony és nagyra nőtt, de akár magyar nemesítésűt is. Általában májusban virágoznak fehér színű virágzatai. A tarka levelű ezüstfa fajtái között zöld, sárga, tarka és fehértarka levelűt is találunk. Erősen fűszeres illatú virágai ősszel nyílnak, de nem adnak feltűnő díszet. A fagyal levelei csak erős hidegben és téli aszály esetén hullanak le, télen is zöldek maradnak bokrai. Fehér virágzata tavasszal díszít, és fekete színű bogyói télen díszíthetik lakásunkat.

Ismeretlen szerző

Miert alacsony tana le magát Isten?

Élt egy ember, aki nem hitt Istenben, és soha nem habozott, hogy mások tudtára adja, mit gondol az Istenbe vetett hitről és a vallási ünnepekről, köztük természetesen a karácsonyról. Felesége viszont hívó volt, és gyerekeit is Istenbe és Jézusba vetett hit szerint nevelte, férje rendszeres bántó megjegyzései ellenére. Egy havas karácsonyestén a feleség és a gyerekek a falusi gyülekezet karácsonyi istentiszteletére készülődtek. Hívták az apát, de ő persze hallani sem akart arról, hogy elkísérje őket.

- Ez a történet csak egy mese - mondta - miért alacsonyítaná le magát Isten, hogy emberként jöjjön a Földre? Teljesen nevetséges! Hogyan hihetnek ebben ennyien?!

A feleség és a gyerekek így nélküle indultak útnak. Kint esett már a hó.

Kicsit később felerősödött a szél, és a hóesésből hóvihar lett. A férfi az ablakon kinézve csak vakító fehérséget látott. Leült a kandalló elé, és elégedetten nézte a csendesesen égő tüzet. Néhány perc elteltével egy nagy puffanást hallott odakintről. Valami nekiment az ablaknak. A hang megismétlődött. Kinézett, de még egy méterre is alig lehetett ellátni. Amikor a vihar alábbhagyott egy kicsit, kimerészkedett, hogy megnézze, mi adhatta a furcsa hangot az ablak közelében. A ház melletti mezőn egy csapat vadludat látott. A jelek szerint a ludak délre igyekeztek a téli hideg elől, de a hóvihar miatt nem tudták folytatni útjukat. Eltértek, és végül a farmon kötöttek ki, étel és menedék nélkül. Ijedten csapkodtak szárnyaikkal, körbe-körbe repkedve a mező felett, vakon és céltalanul. Bizonyára némelyik madár nekirepült az ablaknak. Ezt hallhatta korábban.

A férfi megsajnálta az állatokat, és segíteni akart rajtuk. Az istálló tökéletes hely lenne nekik, gondolta. Meleg és biztonságos. Ott tölthetnék az éjszakát, és biztonságban megvárhatnák a vihar végét. Miután ezt kigondolta, odament az istállóhoz, és tágra nyitotta az ajtaját. Megállt és figyelt, azt remélve, hogy a madarak észreveszik az istállót és bemennek. A ludak azonban csak ide-oda repkedtek céltalanul, és úgy tűnt, egyáltalán nem vették észre az istállót, illetve, hogy mit jelenthet az épület számukra. A férfi megpróbálta magára terelni a madarak figyelmét, de ettől csak megijedtek, és messzebbre húzódtak. Ekkor bement a házba egy kis kenyérért. Morzsává szaggatta, és egy csikban elszórta a bejáratig. Még mindig nem értették meg, mit akar. Most már kezdett elfogyni a türelme. A madarak mögé lopózkodott, és megpróbálta az istálló felé terelni őket, de csak még jobban megijedtek, és a szélrózsa minden irányába repültek, csak éppen az istálló felé nem. Akármilyen egyszerűen nem tudta elérni, hogy az istállóba terelje őket, ahol melegben és biztonságban lehetnek volna.

- Miért nem követnek engem? - morfondírozott magában türelmetlenül. - Nem látják, hogy ez az egyetlen hely, ahol átvészélhetik a vihart?

Addig törte a fejét, míg rájött, hogy a madarak soha nem követnének egy embert.

- Ha én is lúd lennék, meg tudnám menteni az életüket - mondta ki hangosan. Ekkor eszébe jutott valami. Bement az istállóba, és kihozta egyik saját libáját, és óvatosan a vadlúdcsapat mögé ment vele. Amikor elengedte, saját libája átrepült a madárcsapaton, egyenes be a meleg épületbe. A vadludak egyenként követték.

A férfi megállt, és hirtelen eszébe ötlöttek néhány perccel korábban kimondott saját szavai:

- Ha én is lúd lennék, meg tudnám menteni az életüket!

Azután a feleségére és a köztük korábban lezajlott párbeszédre gondolt.

- Miért akarna Isten olyanná válni, mint mi? Ez nevetséges!

Hirtelen minden világos lett. Pontosan ezt tette Isten. Mi, emberek vagyunk a vadlibák. Vakon bolyongva, elveszten bukdácsolunk a halál felé. Isten olyanná tette a Fiát, mint mi, hogy megmutassa az utat és megmentsen.

Mikor ezt felismerte, hangos zokogás tört fel belőle. Térdre esett a friss hóban, és elmondta élete első imáját:

- Köszönöm, Istenem, hogy emberként eljöttél, hogy kivezess a viharból!

Ahogy a szél és a hóvihar csendesedni kezdett, úgy csendesedett és nyugodott meg lelke is, miközben ezeket a csodálatos gondolatokat forgatta fejében. Végre rájött, hogy miről szól a karácsony, és miért jött el Krisztus. Hosszú évek kételeyei és hitetlensége, mint a múló vihar, szertefoszlottak egy pillanat alatt.

A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányának Facebook-profilja: <https://www.facebook.com/csemadokNTV/>
A Csemadok honlapja: www.csemadok-hu.eu; A Szlovákiai Magyar Művelődési Intézet honlapja: csemadok.sk/intezet

E lapszám megjelenését a Bethlen Gábor Alap és a Kisebbségi Kulturális Alap - SZK támogatta.

KÜRTÖS Közéleti havilap. Kiadja a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. A kiadásért felel Balogh Gábor, a CSNTV elnöke, telefon: 0907/84 22 67. Főszerkesztő Bodzsár Gyula, telefon: 0918/19 63 37. Szerkesztők: Hrubík Béla, Balogh Gábor. Műszaki szerkesztő: Kliment Éva. Korrektúra: Németh Ágota. Levélcím: 991 28 Vinica, Nekijská 397/27. E-mail: csemadokntv@gmail.com. Telefon: 0907/85 62 96. Nyilvántartási szám: EV 1419/08. ISSN 1336-3972. IČO 00 419 621. Nyomda: Csemadok OV Velký Krtíš. Terjeszti: a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. Ára 0,50 EUR. Megjelenik 800 példányszámban. A szerkesztőség álláspontja nem minden esetben azonos az újságban közöltekkel. A kéziratok szerkesztésének, esetleges rövidítésének jogát fenntartjuk. A hirdetések tartalmáért és nyelvhelyességéért felelősséget nem vállalunk.